Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40516
Copyright: Melk, Benediktinerstift

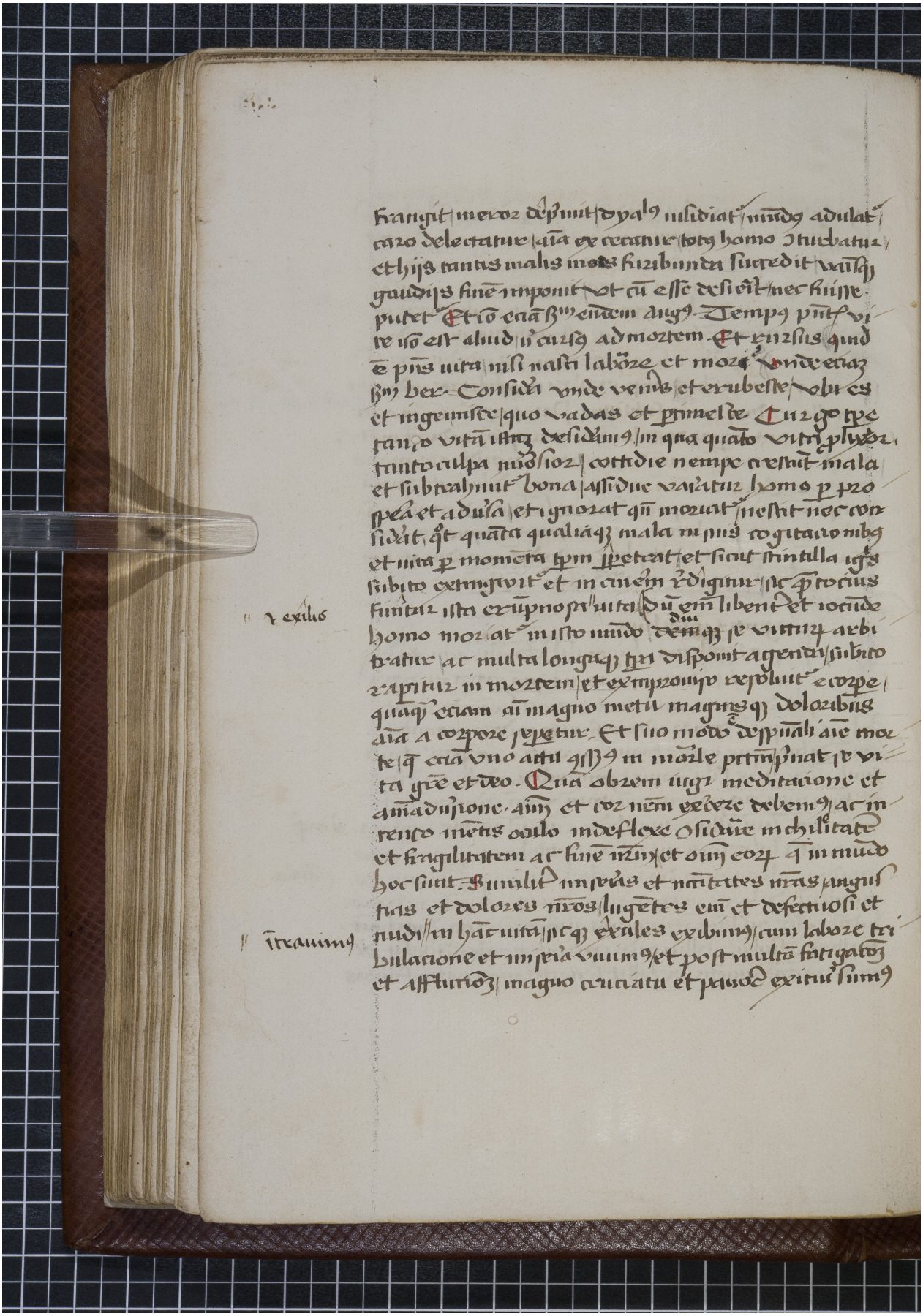

frangit / mercor depimit / dyabolus insidiatur / mundus adulatur / caro delectatur / anima exercitatur / totus homo inquietatur / et hijs tantis malis mors funebunda sunt edit / vanitas gaudijs finem imponit / et cum esse desierit / nec fuisse putet. Et ideo etiam sapientem dicit. Tempus pugnat vite iste est aliud / nisi causa ad mortem. Et terrestris quid te prius intra nisi nasci labore et mori / unde etiam sapientem hec. Considera unde venis / et erubescere / ubi es / et ingemiscere / quo vadas et timere. Cum igitur tanto vitam istam desideramus / in qua quanto vitam prolongamus / tanto culpa multiplicatur / cotidie nempe crescunt mala / et subtrahuntur bona / assidue variatur homo per prosperea et adversa / et ignorat qui moriatur / nescit nec considerat / quot quantas qualia quaque mala in pius cogitare nobis / et intra per momenta tempus perpetrat / et sicut scintilla ignis subito extinguitur et in cinerem redigitur / sic per totius fuitur ista exilium / nostri / vita / dum enim libenter et iocunde homo morat in isto mundo tempus per virtutum arbitratur / ac multa longaque tempora disponit agendo / subito raptus in mortem / et extemplo resolvitur et corpe / quique etiam si magno metu magnoque doloribus anima a corpore separatur. Et sic modo deputabit anime morte / quam etiam uno actu qui sit in mortale peccatum / pinat per vita gratie et deo. Qua obrem iugi meditatione et animadversione animam et cor nostrum exercere debemus / ac in tenero mentis oculo indefleere assidue in humilitate et fragilitatem ac finem nostrum / et omnia cor quae in mundo hoc sunt. Humiliet nos peccata et miserere nostras / angustias et dolores nostros / lugentes enim et defectuosi et nudi / in hac vita / sicque exules exibimus / cum labore tribulacione et miseria vivimus / et post multum fatigatos et afflictos / magno cruciatu et pauco exitu sumus

exilius

transimus